

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Libori[i], Cenomanensis Qvondam Episcopi: Nunc Paderbornensivm Tvtelaris Divi

[S.l.], [ca. 1650]

Capvt XXII. Paderbornam sacris cum pignoribus Legati aduentant: Quæ
sex illic patratis antè miraculis, in Ecclesia ibidem Maiore religiosè
conduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45568

mendabat; testes quodammodo affectus sui largos lachrymarum imbres effundens. Pari modo & hi, qui in citeriore litore expectabant, terræ aduoluti, sacra pignora cum omni, quo poterant, honore suscipientes, & gratias agentes Deo, lætæ cum laudibus deduxere.

CAPVT XXII.

Paderbornam sacra cum pignoribus Legati aduentans: Qua sex illic patratis antè miraculis, in Ecclesia ibidem Maiore religiosè conduntur.

IGITUR ingressi Saxoniam, præ nimia sibi obuiante turbâ, vix gradum mouere poterant. Totis tamen nisibus iter accelerantes, tandem die tertio, id est, quinto Kalendarum Iuniarum, quo tunc sacra Pentecostes solennitas agebatur, ad desideratam diu Paderbornensem Ecclesiam peruenerunt. A qua, cum adhuc tribus distarent

F 4

milli-

millibus, iuxta fluuium quendam,
Hedraha. Hedraha vocatum, ob immensam
 multitudinem, quæ vsque ad me-
 moratum locum sequi non pote-
 rat, in medio campo Missarum ce-
 lebrauere solennia Quæ antequam
 finirentur, in eodem loco quinque
 pariter homines à varijs debilitati-
 bus liberati, causam immensæ ad-
 mirationis & lætitiæ, tantam DEI
 virtutem videnti populo præbuere.
 Insuper eâdem horâ in sæpe-
 memoratâ Paderbornensis Mona-
 sterij Ecclesiâ, cui talis gloriæ de-
 cûs per tanta terrarum spatia affe-
 rebatur, contigit quoddam clarum
 valde miraculum, velut insigni
 præconio beati Liborij aduentum
 annuncians. Nam puer quidam de
 eadem oriundus parochiâ, qui à die
 natiuitatis suæ surdus erat & mu-
 tus, ibidem auditum pariter perci-
 pere meruit & loquelam. Agebat
 hoc nimirum diuina dispensatio,
 vt in die Aduentûs ipsius tot signa-
 coru.

XIX. Mi-
 raculum.

Quinq; mor-
 bidi curati.

Ecclesia Pa-
 derbornen-
 sis olim Mo-
 nasterium.

XXIV. Mi-
 raculum.

coruscantia indicio essent, eundem locum ad hoc fuisse cælitus electum, vt tanti Confessoris corpore illustraretur. Quod cum innumeris vndique stipatum turbis, Monasterio paulatim appropinquare cœpisset, Episcopus quidem nequibat occurrere (nam apud Palatium tunc morabatur) Sed tamen Clerus omnis, cum vniuersis Ecclesiastici cultûs ornamentis, processit obuiam, sequente populo, qui vel de longinquo venerat, vel ex eodem oppido, & vicinis locis illuc ad audienda Missarum solemniam in tanta festiuitate fuerat congregatus. Cumque sibi non paruo ab oppido interuallo vterque populus, sequentium videlicet venerabile Corpus, atque excipientium, obuiasset: hi qui occurrerunt, ter cuncti simul solo prostrati, summa illud cum veneratione susceperunt. Cumque Clerus in hymnis & confessionibus

*Kyrie elei-
son,*
Psal. 83. 5.
 DEVM benediceret, & spiritua-
 lium carminum melodiam, san-
 ctorum laudi congruam, concine-
 ret, populus verò *Kyrie eleison* inge-
 minaret, cum ineffabili iubilo ere-
 ctis ad DEVM mentibus singulo-
 rum, nihil eius laude dulcius vide-
 batur: ita vt in huius vitæ exilio si-
 militudinem quandam beatitudi-
 nis, quæ in patria speratur, præ-
 gustasse viderentur, de qua dicitur:
*Beati qui habitant in domo tua Domine: in
 sacula seculorum laudabunt te.* Quem illi-
 lis tantum diuinæ laudis amorem,
 eius meritis credimus inspiratum,
 in cuius tunc exequiarum hono-
 rem fuerant congregati; quoniam
 & ipsius sola in coelis beatitudo,
 vita, & gloria, non nisi laus Dei est,
 in cuius charitate perfecta ad tan-
 tum ipse sanctitatis culmen ascen-
 dit. Itaque cum sensim magis ac
 magis in altum sublatae populi vo-
 ces attollerentur, etiam circum-
 quaque gaudentium, psallentium,
DEO,

DEO gratias agentium, & iubilantium illi, in voce exultationis per totam viciniam sonitus intonerent, cum tali honore sacratissimum Corpus in Ecclesiam delatum, & in loco in quo hactenus quiescit collocatum est. Vbi quantis postmodum miraculis effulserit, quanta sanitatum dona præstiterit, alibi dicenda reseruamus, hinc præsentis libello terminum imponentes.

*Paderbor-
nensis eccle-
siae Corpus
S. Libori
infertur.*

*Præstare po-
steros opora-
tuit, quod
morie præ-
uentus au-
tor non po-
tuit.*

CAPVT XXIII

Totius operis Epilogus.

HÆc denique secundum tuum, Præsul venerande, præceptum, nostrumque propositum de his, quæ in Translatione eius gesta sunt, non quidem ut volumus, & tantæ rei conueniebat; sed ut potuimus, & scientia suppetebat, describere curauimus: non magnipendentes in sermonum